

Vi forsvarer fortsatt offentlig pensjon

Stortinget har nå vedtatt et lovforslag der avtalen fra 2009 tolkes slik at våre opptjente pensjoner undergraves. Dette skjer ved å levealdersjustere også opparbeidet pensjon. Dette betyr at pensjonen din blir redusert hvis prosentvis flere lever lengre av din aldersgruppe enn de som er eldre enn deg. I praksis betyr det å snyte hver pensjonist for rundt 1000 kroner i måneden resten av livet.

Les mer på side 4 og 5

- Trenger dere folk her, eller? Når vi er ferdig med læra, lik-som? side 9

Går det egentlig ut-forbakke med jernba-nen? side 10

NSB sin eiendoms-forvaltning i et nøtteskall

side 14

Vi forsvarer fortsatt offentlig pensjon

Torsdag den 3. juni var det en markering utenfor Stortinget hvor "forsvarere av den offentlige pensjonen" hadde stilt opp for å protestere mot pensjonsranet eller litt finere sagt, regjeringens pensjonsforslag.

Mange hundre fagforeningskamerater demonstrerte mot regjeringas forslag til pensjonsran. Forslaget ble heldigvis ikke vedtatt i sin opprinnelige form. Foto: Ove Hansen

Bakgrunnen for dette er tolkningen av protokollen som ble til ved tariffoppgjøret for offentlig sektor våren 2009. Regjeringen var ikke fornøyd med fagbevegelsens seier, der vi fikk videreført bruttoordningen med AFP, og begynte på egenhånd med å "fintolke"

den 1. januar 2011 og grunnloven sier at lovendringer ikke kan gis tilbakevirkende kraft. Og samordningsfordelen skal svekkes. Går du fra det offentlige og over i privat sektor har du med deg opptjent tjenestepensjon, og AFP fra den vil nå bli samordnet med den

sommerdagen var talene klare fra talerstolen; vi skal beholde våre opptjente rettigheter og avtalen fra våren 09 skal stå. Vi godtar ikke et halvveis eller et fjerdedels ran. Tilstede i fra Stortinget var saksordfører Steinar Gullvåg (AP), som syntes dette forslaget er problematisk, og han gjorde rede for at dette ikke vil bli vedtatt, noe som igjen skapte optimisme blant demonstrantene. Stortinget avgir sin innstilling innen den 17. juni, men nå litt i forkant sier min siste oppdatering meg at samordningen fortsatt skal gjelde. De som blir berørt økonomisk skal få kompensert for tapet. Staten skal kompensere for 85 prosent av tapet, sier Gullvåg. Dette betyr at man så og si får sine 2/3 av arbeidsinntekten i pensjon om man går av ved 62 år. Men denne kompensasjonsordningen er en overgangsordning som skal beskytte de fem første kullene som går av, og en nedtrapping av ordningen skjer over en periode på femten år mens ny pensjonsordning fases inn.

Vi var også med på denne aksjonen. Hovedverneombud Svein Kjåraas (tv) og fagarbeider Bjørn Hansen uttrykker her hva de mener. Foto: Ove Hansen

denne enigheten som allerede var oppstått mellom partene. Noen av de viktigste forslagene som kom frem etter regjeringas tolkning er at levealderjusteringen skal påvirke allerede opptjent pensjon, mens det i avtalen fra i fjor ble sagt at all opptjent pensjon er sikret via grunnlovsvernet. Altså, den nye loven trer i kraft

AFP du jobber deg opp i det private. Og dette vil ramme veldig mange og også spesielt i "fristilte" virksomheter som Posten, Mesta, NRK og Telenor. Om du har 30 års opptjening fra det offentlige, og en lønn på 350 000, vil dette være et tap på ca. 40 000 i året fra 67 år og livet ut. Utenfor Stortinget denne varme

Glenn Noss

Stortinget er ikke fornøyd med vår pensjon

Det skinner klart igjennom at regjering og storting ikke er fornøyd med resultatet av tariffoppgjøret i 2009 når det gjelder offentlig pensjon.

Det at vi som har offentlig pensjon kan gå av på AFP uten å få livsvarig lavere pensjon, er et farlig eksempel på at vi kan forsvare våre rettigheter. AFP i privat sektor er jo ikke lenger et tilbud om å gå av fra 62 for folk som er slitne, men det er blitt en mulighet til tilleggspensjon for de i hovedsakelig høyere lønnede som har jobber å bli gamle i. Regjering og storting driver derfor på for å undergrave pensjonsavtalen fra 2009.

Lov

Stortinget har nå vedtatt et lovforslag der avtalen fra 2009 tolkes slik at våre opptjente pensjoner undergraves. Dette skjer ved å levealdersjustere også opparbeidet pensjon. Dette betyr at pensjonen din blir redusert hvis prosentvis flere lever lengre av din aldersgruppe enn de som er eldre enn deg. I praksis betyr det å snyte hver pensjonist for rundt 1000 kroner i måneden for resten av livet

(ved inntekstnivå på 350 000 kroner).

Oppsatt pensjon

Regjeringens forslag på samordning av pensjonene til de hundretusener som har jobbet i offentlig sektor, men som nå har privat AFP, ville føre til titusener av kroner i tap. Storkomiteen reduserer tapet, men bare for de eldste, dvs. de som er født i 1953 eller tidligere. For hvert årskull fram til 1963 blir det inndratt 10 % mer, slik at de som er født i 1963 taper like mye som i regjeringens opprinnelige forslag. Det dreier seg om 40- 50 tusen i årlig tap fra de er 67 for vanlige inntekter for de som er født i 63 eller seinere og som tidligere har hatt mange år i offentlig tjeneste.

Stortinget verner all opptjent pensjon for stortingsrepresentantene. Fagbevegelsen mener at all opptjent pensjon skal vernes på samme måte. Fagorganisasjonene har slått fast at de vil støtte rettssaker som reises med krav om å opprettholde dette vernet.

Gjør som Rederforbundet

Det riktige må være at LO, UNIO,YS, Akademikerne går til rettssak mot at staten lar en lov få tilbakevirkende kraft. Det kan ikke være riktig å vente med dette til en-

kelpersoner ønsker å reise sak. Det kan ta for lang tid. Her bør organisasjonene følge Rederforbundets eksempel. De reiste en sak mot staten på prinsipielt grunnlag mot at en skattelov kunne ikke gis tilbakevirkende kraft.. Rederforbundet vant saken.

Det gjelder å lære av de som er gode på å forsvare sine interesser.

Ungdommen taper mye

Vi som har offentlig pensjon har vunnet noe seire, men de yngre blant oss har ingen grunn til jubel.

Alle som er født i 1963 eller senere er de store taperne i pensjonsstriden. De eldre arbeidstakerne blir kjøpt ut med overgangsordninger og de yngre som naturlig nok ikke tenker noe særlig på pensjon, får svi så det holder.

Både i privat og offentlig sektor er de yngres pensjon antatt å bli så lav at alle må sette av penger på forskjellige måter for å sikre alderdommen. Her er jo de store bankene ute med utallige tilbud. Vi må klare få ungdommen med på å vise at de ikke akter å akseptere at de skal ha en pensjon som er på 30-40 prosent av lønna.

Nils Bull

Tariffoppgjøret

Tariffoppgjøret er over i år i område 7, det vil si NSB-konsernet minus Nettbuss, som ligger i et eget tariffområde.

Kjell Helmer Næss
Forbundssekretær NJF

Resultatet ble kronemessig forskjellig i de ulike bedriftene, men ligger på ca. 3 prosent, samme ramme som ble forhandlet fram i frontfagene. Det var ikke så store forventninger blant NJFs medlemmer til høye lønnstillegg i årets oppgjør på grunn av krisa i verdensøkonomien, men det var visse forventninger til et løft for lavtlønte og til likestilling mellom kvinner og menns lønnsinntekt.

Ingen bedrifter med medlemmer i Norsk Jernbaneforbund havnet i streik, sjøl om det var svært nær konflikt i MiTrans og NSB Trafikk-service, som måtte gå en runde hos riksmeklingsmannen. Det er mange tanker en kan gjøre seg om tariffoppgjøret og prosessen rundt, denne foreteelsen i slutten av april hvert år. Men tariffoppgjørene er ingen selvfølge.

Arbeiderbevegelsen har fra den oppstod for over 150 år siden, krevd sin del av den samlede fortjenesten (verdiskapingen) den har skapt i de ulike bedrifts- og produksjonsområdene i samfunnet. I Norge og Norden har arbeiderbevegelsen vært sterk og kommet globalt sett godt ut av det. Eksempler på det motsatte er minstelønnsgrenser i Tyskland, på tross av å være industrilokomotivet i Europa, på 5 euro i timen dvs. ca. 40 kroner.

Arbeidsfolk i Norge og Norden har opparbeidet seg god levestandard, gode forhold på arbeidsplassen, likestillingen mellom kjønnene har kom-

met langt, utdanning er i hovedsak gratis og allmen takket være arbeiderbevegelsens styrke.

Styrken til arbeiderbevegelsen har gitt befolkningen viktige velferdsreformer, kjempet fram gjennom tariffforhandlingene. Samtidig ser vi at det fortsatt forgår en fordelingskamp mellom arbeiderbevegelsen som produsenter og kapitaleierne/aksje eierne. Det kommer klarer fram i våre naboland i Europa hvor arbeidere særlig i offentlig sektor opplever lønnsnedslag og bortfall av velferdsordninger. I Norge har det foreløpig rammet pensjonsordningene og press på sykelønnsordningen og uføretrygden.

Forskjellene har økt i det norske samfunnet det siste tiåret, særlig ved at lederne i norske bedrifter og offentlig sektor har økt sine inntekter langt mer enn den vanlige arbeider. Eier inntektene til aksjeeierne har økt i samme omfang. Samtidig ser vi at ulike EU direktiv (tjenestedirektivet) medfører at arbeiderbevegelsen i Europa og Norge får problemer med å bekjempe sosial dumping. EU retten tar parti for fri kapitalflyt mot arbeiderbevegelsens krav om regulering av kapitalen og næringslivet.

Det er svært viktig at arbeidere fra andre europeiske land har samme lønn som norske arbeidere når de arbeider i Norge, alternativet vil føre til norsk næringsliv presses til sosial dumping ved bruk av europeiske arbeidere fra lavkostland på sultelønn. Det er svært urovekkende at NHO(arbeidsgivernes interesseorganisasjon) har trenert LOs krav om allmengjøring av tariffavtaler på enkelte område som tiltak for å hindre sosial dumping.

Resultatene i tariffoppgjørene vil være en pekepinn på hvordan fordelingskampen slår ut for arbeiderbevegelsen framover.

NSB konsernet er eiet av staten og det er interessant at staten som eier krever større avkastning (mellom 6-8 prosent) av sine investeringer/egenkapital enn den mener det er riktig å gi til sine ansatte, i år ble som vi vet resultatet ca. 3 prosent. Det største tankekorset i oppgjøret er at lavtlønnsgrupper som renhold saker lenger akterut lønsmessig. Dette skyldes at både offentlig sektor og private bedrifter slipper til renholdsbedrifter uten tariffavtaler som presser lønnsnivået ned. Innenfor NSB har dette ført til at en faglært renholder nå har 15 -20 prosent lavere grunnlønn enn for eksempel en faglært industriarbeider eller overkonduktør.

I tariffoppgjørene har vi i lengre tid blitt møtt med at en anstendig lønn for renholderne fører til at de blir for dyre og at NSB ikke har råd å gi de lavtlønte et løft da det vil svekke NSBs totale konkurranseevne som tog- og busselskap.

Jeg mener det nå er nødvendig og viktig å slå ring om renholderne i NSB og sørge for at disse får et lønnsloft i de kommende tariffoppgjørene. Forbundet kan ikke leve med at de lavtlønte renholderne skal oppleve å få en mindre del av verdiskapingen enn andre grupper innen NSB konsernet og moderbedriften NSB AS, med begrunnelse i statens ubyttekrav.

Helmer

Seigpining som ledelsesmetode

Hva skjer med oss ansatte i MiTrans?

Vi MiTransansatte jobber i en bedrift som i lang tid har vært preget av nedbemanning og omstilling. Over 30-40 har sluttet, i all hovedsak på Grorud. Nå er vi ca 65 ansatte igjen på Hamar og Grorud.

Prosjektavdelingen på Grorud ble beslutta lagt ned.

Det skal fullføres noen ombyggningskontrakter, og folk skal etter hvert overføres fra prosjekt til avdelinger som skal drives videre.

MiTrans Hamar er ikke rammet av samme usikkerhet som på

Foto: Dag-Arne Johansen

Hva skjer med det gule materiellet på Hamar?

Grorud, og har heller ikke redusert antall ansatte. De har egen ledelse med erfaring fra "gult" banemateriell.

Det er stor usikkerhet om fremtidsutsiktene. Det er ikke noen

egen ledelse for produksjonen utover verksmester nivået.

Administrerende er både personalsjef og i praksis sjef for produksjonen på Grorud.

Spørsmålet vi ansatte stiller oss er mange, men de viktigste er:

- Hvorfor har ingen på Grorud blitt sendt på opplæring etter nedbeman-

ningen?

- Hva skjer med revisjon av vogner framover når alle vognene en gang er oppusset i Sverige, Ungarn og på Strømmen?

- Er det hold i påstandene om at utgiftene er for store ved å være på Grorud? Hvor er det billigere? Vi mener at arbeidet vi gjør i all hovedsak er viktige og riktige arbeidsoppgaver som må fortsette uansett navn på bedriften.

Det er viktig at det avklares hva som skal skje med oss MiTrans ansatte.

Eier/administrasjon må velge hvilken vei man ønsker å følge.

Vi ansatte kan ikke leve med at vi skal årelates eller halvkleves i måneder og år. Hvor i læreboke- ne i klok eier/lederskap står det at seigpining er metoden for å drive bedriftene framover?

Nils Bull

Hva skjer med personvognene på Grorud?

Foto: Dag-Arne Johansen

Mantena fritas fra vartpengeordninga

Mantena har søkt om — og fått fritak for— vartpengeordninga i Statens Pensjonskasse fra Arbeidsdepartementet.

De ansattes representanter i Mantenastyret gikk imot forslaget om å sende søknad. Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo har protestert mot fritaksvedtaket, og vil følge saken opp mot Norsk Jernbaneforbund.

Fritaket vil ikke gjelde for de som

allerede er på ordningen. De vil fortsette på samme betingelser som nå.

Glenn Rygh

Hvem, hva, hvorfor #3

Det norske arbeidsliv og dets vilkår er stadig under utvikling. Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS), som vi er en del av, bidrar til en større påvirkningskraft i fra Europa.

Noe som har bidratt til å svekke europeiske lønns- og arbeidsvilkår er **de fire dommene over fagbevegelsen** som EU-domstolen fastslo i løpet av 2007-08. *Viking-line, Laval, Ruffert* og *Luxemburg* dommen er dommer som på kort tid svekket europeisk fagbevegelses opparbeidede rettigheter.

Norges tilslutning til EØS-avtalen gjør at vi deltar på lik linje med EU-landene i det indre marked i Europa, og derfor er vi underlagt EUs regler om konkurranse og de fire friheter – fri utveksling av varer, tjenester, arbeidskraft og kapital. Etter disse kontroversielle dommene er det to EU direktiver som har blitt påvirket. Utstasjoneringsdirektivets nye tolkning etter dommene kan nå ses på som å ha blitt et direktiv for lønnsdumping, mens det i utgangspunktet var ment for å trygge utenlandske arbeidsinnvandreteres lønns- og arbeidsvilkår. Og derfor vil tjenstedirektivet som åpner opp for- og øker omfanget av tjenester på tvers av grenser, bidra til mer av denne lønnsdumpingen ovenfor de som utstasjoneres.

Hvordan lød disse dommene og hva sier de egentlig?

Viking-Line dommen.

Da det finske ferjeselskapet Viking Line i 2003 ville spare lønnskostnader ved å flagge ut til Estland og ansette mannskap på estiske vilkår, truet det finske sjømannsforbundet (FSU) med streik da dette ville ramme deres medlemmer samt føre til dårligere arbeidsvilkår for den nye besetningen. Den internasjonale transportarbeiderføderasjonen (ITF) fortalte også rederiet hva de mente og Viking Line la planene om Estland til side. Men i august 2004 reiste ferjeselskapet en sak opp for en britisk domstol hvor de beskyldte FSU og ITF for å bryte EU-rettsens prinsipp om fri etableringsrett ved å hindre utflaggingen til Estland. Denne domstolen sendte saken videre til EU-domstolen for å få avklart forholdet der, og der ble det sagt at kampmidlene i en arbeidskonflikt er underlagt EU-retten uavhengig av hva finsk arbeidsrett sier. Denne dommen har satt en føring om arbeidsrett og gjort det lettere for arbeidsgivere å gå til angrep på fagbevegelsens oppar-

beidede rettigheter.

Laval-dommen.

Da det latviske selskapet Lava un Partneri tok med seg latviske bygningsarbeidere til Sverige i 2004 for å utføre oppdrag der, og det svenske bygningsarbeiderforbundet som ikke fikk til en tariffavtale med de latviske arbeiderne siden disse hadde en slik avtale i Latvia - startet en blokadet av byggeplassene til Laval, ble dette en sak for EU-domstolen. Og dommen sier at den nasjonale arbeidsretten er underlagt EU-retten. At foretak som er etablert i andre land ikke kan pålegges å følge svensk tariff når de utfører oppdrag i Sverige. At faglige aksjoner må holdes innenfor de rammene som EU-domstolen setter. Og at en blokadet for å få til en tariffavtale med et utenlandsk selskap på oppdrag i Sverige, på urimelig vis hindrer den frie flykten av tjenester og arbeidskraft, og er derfor ulovlig.

Ruffert-dommen.

Den tyske delstaten Niedersachsen hadde vedtatt en lov som krever

at offentlige byggeoppdrag og lokal persontransport bare kan gis til selskap som betaler lønninger i samsvar med ”fastsatt tariffavtale”. Hovedentreprenøren forplikter seg til å pålegge eventuelle underentreprenører de samme vilkår. Høsten 2003 vant selskapet Objekt und Bauregie en byggekontrakt der selskapet forpliktet seg til å betale lønninger i samsvar med tariffavtalen i området. Et polsk selskap ble tildelt en underentreprise, og det ble etter hvert påvist at de 53 polske bygningsarbeiderne fikk under halvparten av gjeldende tarifflønn. Kontrakten med OuB ble derfor sagt opp. Selskapet gikk konkurs og engasjerte stjerneadvokaten Dirk Ruffert. Han gikk til sak mot delstaten Niedersachsen for en tysk domstol som ba EU-domstolen avgjøre om EU-retten var brutt. Denne sa at hvis tyske tariffavtaler må følges ved slike byggeoppdrag, vil selskap i mange andre EU-land ”miste de konkurransefordeler de har som følge av laver lønnsomkostninger.” Dermed hindres den frie flyten av tjenester som er et grunnprinsipp i EU-traktaten, og denne traktaten skal da forstås som at på det indre markedet for fri konkurranse skal det lave lønnsnivået i Øst-Europa eksporteres vestover. På en konferanse i Berlin stilte en tysk bygningsarbeider dette spørsmålet: ”Det var fem dommere i Ruffertsaken, tre fra Øst-Europa. Hvorfor har de tre samme lønn som de andre?”

Luxemburg-dommen

tar for seg samme nedbrytning av nasjonale bestemmelser på samme måte som Laval- og Ruffertdommene. Tre prinsipper som EU-domstolen her ikke godtok var at lønna til arbeidsinnvandrere skulle stige i samme takt som prisene. At deltidsansatte arbeidsinnvand-

rere skulle ha samme lønn og arbeidsforhold som heltidsansatte, fordi dette står det ikke noe om i utstasjoneringsdirektivet. Og at bestemmelser i tariffavtaler som ikke er allmenngjort likevel kan gjøres gjeldende for utenlandske tjenesteytere. Denne dommen var da et nytt eksempel på at EU-domstolen gjør utstasjoneringsdirektivet til et maksimumsdirektiv. Altså i fra å sette et gulv på hva utenlandsk arbeidskraft kan tilbys, er det nå blitt et direktiv som setter et tak på hva man kan få av lønn.

Disse dommene sier at den nasjonale arbeidsretten er underlagt EU-retten. Men det eksisterer faktisk ingen politiske vedtak om

ring innenfor Europa og systemet er EU-kommisjonen og EU-domstolen. Kommisjonen har siden prosjektet med det såkalte ”indre markedet” ble igangsatt, tatt initiativ til at sektor etter sektor blir avregulert og liberalisert. At rettigheter og ordninger som fagbevegelsen har brukt generasjoner på å opparbeide så lett kan brytes ned er ganske skremmende. Og et eksempel på dette er at i oktober 2007 så demonstrerte ett tusen postansatte i Berlin mot høyere lønn. De ville heller motta 5-7 euro i timen (45-60 kr) enn å få en offentlig minstelønn som lå 2-3 euro høyere. De hadde nemlig fått beskjed av sine arbeidsgivere om at jobbene ville forsvinne med slike tillegg. 1,5 millioner

at EU har rett til å blande seg inn i nasjonal streikerett og annen arbeidsrett, verken i ministerrådet eller i EU-parlamentet. EUs overnasjonalitet skal ikke komme i veien for de nasjonale bestemmelsene om arbeidsrett har man blitt fortalt ved tidligere anledninger som har omhandlet EU og dens påvirkningskraft, men allikevel har utstasjoneringsdirektivet – via disse dommene, blitt snudd opp ned til fordel for markedet. De to instansene som bidrar til privatisering og liberalise-

tyskere har i dag en timelønn på under 5 euro, og mange må ha sosialhjelp i tillegg til full jobb for å klare seg. Og dette i et rikt land som også har hatt den største og best organisert fagbevegelse i Europa.

Kan et slikt sammenbrudd hende der, er det vel ikke umulig at det også kan skje her.

Glenn Noss

Kildehenvisning: Dag Seierstad. *Den nye kampen om arbeidslivet: EF-Domstolen og europeisk fagbevegelse* (Res Publica 2009).

Overtid i Mantena

Som sentralt hovedverneombud er det min jobb å følge med på overtidbruken i Mantena.

Svein Kjøraas

Hovedverneombud
Mantena

Både vernetjenesten og forening følger med på dette, og dette er et fast punkt på arbeidsmiljøutvalgsmøtene som vi har fire ganger i året. Mantena må følge Arbeidsmiljøloven, og loven er laget for å ta vare på oss arbeidstakere, og at det vi gjør, gjøres på en trygg og sikker måte.

I hovedarbeidsmiljøutvalget (HAMU) har vi oversikt over de totale arbeidede overtidstimene som blir gjort i Mantena. Hvis vi ser på alle timene og deler på alle ansatte, blir det ikke så mange

timene per ansatt. Men hvis vi ser nøyer etter, så står noen få av våre ansatte for mye av overtiden. I oversikten fremstår Lodalen som de som står for unormalt mye av overtidbruken i Mantena, noe vi har tatt opp med ledelsen flere ganger. De lover hver gang at de har fokus på dette og

være på den sikre siden i å tolke bruken av overtid riktig i Arbeidsmiljøloven, har vi vært i møte med Arbeidstilsynet. Der la vi frem dokumentasjonen vår med konkrete spørsmål. Vi har ikke fått endelig svar ennå, men håper at det kommer før ferien. Jeg skjønner at de som jobber

Illustrasjonsfoto: Vindusbytte på type 73

Foto: Dag-Arne Johansen

skal rydde opp. Det har skjedd lite på dette område i Lodalen, og derfor har forening og vernetjenesten tatt ut overtidslister som dokumenterer dette. For at vi skal

turnus og bor langt unna vil jobbe mye når de er der for å få mer tid hjemme. Jeg skjønner også at de som skal få det til å gå opp når ansatte er syke eller skal på kurs at det da må jobbes overtid, men dette er så grove overtramp at det må reageres.

Førstehjelpere på Verksted Grorud

Førstehjelperne på vst. Grorud har ett sterkt ønske om og kunne yte og gi korrekt behandling og hjelp til sine arbeidskollegaer. For at de skal få til det trenger vi hjelp fra dere.

Kathrine Gonella
Industrivernleder
Grorud
91654490

Ønsket er veldig stort om at dere som har noen sykdommer (sykdomsbilde) ønsker å ta en prat

med førstehjelperne. Førstehjelpere ønsker og kunne gi korrekt og riktig behandling ved akutte tilfeller. Førstehjelperne er ikke leger, men har mye kompetanse og kunnskap, og som mange vet: Første innsats er kjempeviktig for utfallet ved akutte tilfeller. Mer informasjon kan førstehjelper gir videre til offentlige (113) om behovet blir slik. Slik at de også kan danne seg et bilde av situasjonen. De gir tilbakemelding til førstehjelper over korrekt behandling. Veldig betryggende for førstehjelper og ikke minst for den personen som trenger hjelp.

De sykdommene vi ser begynner å bli mer vanlig er; diabetes, angina, hjerteproblemer, epilepsi og astma.

Ta kontakt med industrivernleder Kathrine Gonella om du mener dette er noe som vedrører deg. Industrivernleder vil da ordne møte med førstehjelpsgruppa. Vær oppmerksom på at all informasjon forblir hos førstehjelperne, og at dette er helt frivillig. Førstehjelpsgruppen er pålagt taushetsplikt. Men for egensikkerhet og ikke minst for førstehjelperne er det betryggende å vite at det faktisk er noen som kan treffe riktig tiltak ved gitte situasjoner og tilfeller.

Det handler om og redde liv.

Håper du er klar for en prat.

Trenger dere folk her, eller? Når vi er ferdige med læra, liksom?

Tre drosjer og et par personbiler står klare. Vi setter oss inn, kjører gjennom gatene, langs boligområder, inn til høyre, inn til venstre. Over noen lyskryss, forbi noen butikker. Svinger inn til venstre på et anleggsområde. Langs en smal vei, forbi noen busker.

- Velkommen til Mantena Sverige, sier Tomm Bråten og rekker ut hånda.

Lærlingene er på tur. 13 i alt. Sammen med foreningas representanter besøker vi det splitter nye verkstedet i Helsingborg. Pågatogene skal få sitt vedlikehold her, lokaltrafikken i Skåne. Og det er Mantena som har fått ansvaret for å holde settene i gang. Vedlikeholdskontrakten løper fram til 2016, med opsjon på ytterligere to år.

- Per i dag er vi 16 ansatte her, men mot slutten av 2012 blir vi rundt 50, forteller verkstedsjef Tomm Bråten.

Viola er togoperatør, men det er Skånetrafikken som har satt vedlikeholdet ut på anbud. Og det var altså Mantena som til slutt gikk seirende ut av den kampen.

Bagge foto: Ove Hansen

arbeidet blir utført i høyden. En luftpølse blåses opp og tetter mellom takrampa og settene, så det er bortimot umulig å falle ned eller miste verktøy. Kjøretråden henger i solide aluminiumsåk.

den på arbeidsordren kan man finne den delen eller komponenten man er ute etter. Lagerreolen henter den riktige hylla til deg, og legger praktisk talt delen i henda dine.

Populær arbeidsgiver

Mantena er en populær arbeidsgiver i Sverige. Av de 16 stillingene som er besatt var det 400 søkere. Og lønna er det heller ikke noe å si på, i svensk målestokk. Elektrikerne og mekanikerne tjener 26 000 kroner i måneden. – Og ja da, vi har avtale med SEKO, svarer Tomm før vi nesten rekker å spørre om det.

Lærlingene følger interessert med når Tomm forteller om verkstedet og togene som skal frekventere her. Og flere spørsmål kommer, om både det ene og det andre. Lærlingene i Mantena er tydelig interessert i tog. Så endelig kommer det et sett inn i hallen. Nysgjerrigheten på hvordan settene ser ut innvendig og under er stor.

Jo da, gjennomført og solid, er konklusjonen. Dette blir bra. Så kommer det uunngåelige spørsmålet: - Du, trenger dere folk her eller? Når vi er ferdige med læra, liksom?

Dag-Arne Johansen

Helt nye tog

Totalt er det bestilt 49 firevognsett, produsert av Alstom i Tyskland. Det er opsjon på ytterligere 59. Og det er et moderne verksted settene skal vedlikeholdes i. Hallen ble noe forsinka, så siden november har alt foregått i to provisoriske spor ved siden av.

Verkstedet har lyse rene lokaler, med det mest moderne av både sikkerhetsutstyr og tekniske hjelpemidler. Fleksible synkroner løftebukker på det ene sporet, og arbeidsrampe for takarbeid på det andre. Alstomsettene har de fleste komponentene plassert på taket, så det meste av

Toskiftsordning

Leveransene av settene er også noe forsinka, så de har ikke kommet helt i gang ennå, men på sikt skal det jobbes tosiftsordning i Helsingborg. Vedlikeholdsintervallene er på 16 667 kilometer, sier Tomm Bråten og smiler.

Inne i hallen er det plass til fire sett, to på hvert av de søylesatte sporene. Hallen er 180 meter lang, med de to provisoriske sporene de startet med, vegg i vegg. På sikt må muligens også disse sporene tas i bruk permanent. Det moderne delelageret som ligger sentralt plassert i hallen, betjenes av Alstom. Ved å bruke strekko-

Går det egentlig utforbakke med jernbanen?

Noen vil svare ja, lene seg tilbake og tenke at alt var mye bedre før..

Jeg brukte formuleringen ”det var bedre før” i samtale med en journalist når det sto på som verst i ekstremkuldeperioden rett etter nyttår 2010, og kjente på en følelse av å være upresis og lite profesjonell.

Jane Brekkhus
Sæthre
Nestleder Norsk
Jernbaneforbund

Formuleringen er verken god eller presis, men den oser av nostalgi og trygghet. Et like upresist uttrykk er ”i gamle dager”, når var det? Min niese på 18 år svarer kontant; 70-tallet. Da blir jeg plutselig brydd, og kjenner på sterk uenighet. Hvordan kan hun tillate seg å kalle det tiåret hvor jeg ble konfirmert, rødruss, forelsket, begynte å jobbe i jernbanen, for gamle dager. Det var på 70-tallet kvinnene kom skikkelig på banen med krav om fri abort og respekt i arbeidslivet. Likestillingsloven og andre familiepolitiske tiltak som satte fokus på kvinners rettigheter. Er min niese egentlig klar over hvordan modige kvinner i hele det forrige århundre sto opp og kjempet for de rammebetingelser hun i dag har som 18-åring og kvinne? Det er ikke pensum i skolen, og det er sikkert ikke tema i andre sammenhenger. Gamle dager for meg er når jeg ser svart/hvitt bil-

der fra mine besteforeldres barndom. De sitter oppstilt på rokokkostoler med knipling kjoler og kikker forskremt inn i fotografens kamera. Jeg koser meg med et bilde hvor de har spelsauen på kjøkkenet, og mor i huset bærer skaut og hjemmestrikket Setesdals kofte. De sleit for å skaffe mat til ungene den gangen. Det var store barnekull og lite arbeid. Dette har min generasjon aldri kjent på. Vi har mer eller mindre surfet gjennom livet. Vi er noen bortskjemte femtiåringer, mange av oss har hus, hytte og båt. Vi har flinke unger som har tatt utdanning og barnebarn som har fått barnehageplass. Så tilbake til overskriften min. De som ikke bruker toget, men leser aviser og følger med i riksmidlene tror selvfølgelig at det går utfor bakke med jernbanen. Det framstilles som vi er i den dypeste krise, og at bedriftene famler i blinde, det være seg NSB konsernet eller Jernbaneverket. CargoNet har aldri hatt så høy markedsandel av gods på jernbanen. De produserer pendler med kombinerte transporter for de store transportørene, Posten, Schenker, Tollpost Globe. Transporten går på skinner i dobbelt forstand. Det er utviklet gode IT baserte løsninger som gir kunden eksakte opplysninger om hvor godset er, og når det kommer fram. Vi kan gå inn på nettet og bestille oss billett på toget til Bergen med et tastetrykk. Det kjøres moderne tog og de ansatte

om bord i toget er hyggelige og imøtekommende. I kafeen byr de på smakfulle varmrätter, rett fra mikrobølgeovnen i løpet av 2 minutter. Nettbusskonsernet er landets største busselskap, kollektivtrafikken er i vekst og trafikken ut og inn av de største byene hadde kollapset uten buss og tog. Mantena har vunnet anbud i Sverige. Det er fordi at selskapet har utviklet så gode vedlikeholdssystemer at de kvalitetsmessig slår knock out på konkurrentene. Dette til tross for at vi parallelt har utviklet et forbilledlig lønns- og avtalesystem for de ansatte. Vi som jobber i jernbanesystemet har all mulig grunn til å være stolte av arbeidsplassen vår. Det vi må forholde oss til, og er en del av, er en kravmentalitet, helt uten begrensninger, som har vokst fram i det mediestyrt informasjonssamfunnet. Flere og flere er tilgjengelige 24 timer i døgnet, på mobiltelefon og nett, uten en gang og reflektere over at det har gått for langt. Jeg oppfordrer dere alle til å tenke litt gjennom hverdagen, løfte blikket, nyte sommervarmen og minne dere sjøl på at jernbanen er i skuddet, og at det du bidrar med er samfunnsnyttig og viktig for at jernhjul og gummihjul fortsatt skal snurre i takt med tiden.

God sommer alle sammen!

Endringer i Helsefondet

Helsefondet yter refusjon for utgifter til tannlege, lege/røntgen og medisin, til dem som var medlemmer av Sykekassen pr. 31. desember 2005, og som ønsket å være medlemmer i Helsefondet.

Refusjonen fra Helsefondet dekkes gjennom midler tilført av NSB, Jernbaneverket m.fl. ved etableringen, og en månedlig kontingent fra medlemmene. Forutsetningen ved opprettelsen var at Helsefondets virksomhet skulle drives i 15 år. Resultatene etter vel 4 års drift viser at dette ikke vil være mulig uten å endre kontingent og/eller ytelser.

Styret for Helsefondet har på denne bakgrunn vedtatt følgende endringer med virkning fra 1. juli 2010:

Månedlig kontingent økes med kr. 10, til kr. 140

pr. medlem pr. måned.

Det innføres en nedre grense for tannlegerefusjon, slik at minste refusjonsbeløp blir kr. 300 pr. regning som innsendes. Innsendte regninger som er lavere enn kr. 1.000 gir følgelig ingen refusjon. Styret for Helsefondet håper medlemmene av fondet har forståelse for nødvendigheten av disse tiltakene, som gjennomføres for å kunne oppnå en levetid for Helsefondet i tråd med siktemålet ved opprettelsen.

Med vennlig hilsen
Jernbanepersonalets Helsefond

Annonse

Vil du være med på faglig studietur til Palestina?

Palestinakomiteens Faglige Utvalg arrangerer vår og høst faglige studieturer til Vestbredden. Vil du oppleve okkupasjonen på nært hold og besøke de stedene du hører om i nyhetene – som Øst-Jerusalem, Hebron og Nablus? Vil du vite mer om bakgrunnen for konflikten og hvordan den virker på palestinerne dagligliv? Vil du møte palestinsk fagbevegelse og palestinske folk? Bli med, og du vil få erfaringer du sent vil glemme.

Vi arrangerer også spesielle turer for bransjer eller yrkesgrupper.

Neste tur:

Avreise på fredag 8. oktober, hjemreise søndag 17. oktober.

Enkeltmedlemmer i fagbevegelsen kan melde seg på. Vi oppfordrer også interesserte å ta det opp i klubber og foreninger.

Vil du vite mer – ta kontakt:

Gullbrand Giacobbe-Helleberg, leder, tlf 97 66 02 85 – gullb-g@online.no eller Kjersti Nordby, tlf 99 57 98 18 – kjer-n@online.no

Solidarisk hilsen Palestinakomiteens Faglige Utvalg.

VERKSTEDARBEIDEREN

ORGAN FOR STATSBANENES VERKSTEDARBEIDERFORENING, OSLO OG
JERNBANENS VERKSTEDARBEIDERES LANDSRÅD

Redaktør: Glenn Rygh, Mantena Grorud tlf. 916 54699

Medlemmer: Nils Bull, MiTrans Grorud
Glenn Noss, Mantena Lodalen
Dag-Arne Johansen, Mantena Lodalen (layout)
Svein Asgrimplass, Mantena Grorud
Leder JIL Grorud

Layout og trykk: Statsbanenes Verkstedarbeiderforening, Oslo

Stoff til Verkstedarbeider'n kan sendes på e-post til svfgrd@mantena.no

Er det noe du lurer på kan du ringe (240)86068

Annonse

Rusproblem?

Har du et rusproblem og ikke klarer å takle det? Har alkoholen eller pillene tatt strupetak på deg?

Du kan få hjelp! Ta kontakt med AKAN-kontakt Svein Rune Jacobsen på Grorud, tlf 916 54747

Sådan är kapitalismen

Er det noen som husker Milton Friedmand? Han som fikk "Sveriges Riksbanks pris i økonomi til Alfred Nobels minne"?

Jeg husker han og jeg husker han godt. Dels for at jeg da levde i Stockholm hvor prisen deltes ut, og dels for at jeg deltok i protestdemonstrasjonen mot utdelingen av priset i 1976. For ordens skull vil jeg og påpeke at Alfred Nobel (DynamitHarry) i sitt testamente ikke ville ha noe pris i økonomi, da han mente at økonomi ikke var en vitenskap. Det var Sveriges Riksbank som i 1969 opprettet

prisen som fikk samme status som de andre, "riktige" nobelprisene. (Dette skjedde ikke uten debatt!)

Motstanden mot Milton Friedman drejde seg om to ting: Dels Milton Friedmans engagemang med militærjuntene i Chile og så

hans teorier kring den økonomiske politikken. En av hans viktigste akademiske prestasjoner er forsøket på å påvise at den store depresjonen på 1930-tallet ikke skyldtes banker, spekulanter og andre private aktører i markedet. Tvert i mot. Han og hans medforfatterinne Anna Schwartz argumenterte i boken *A Monetary History of the United States 1867-1960* (1963) at det var den amerikanske sentralbankens pengepolitikk som hadde skylden, og at depresjonen således skyldtes myndighetene, ikke markedet.

Så er og resten av hans teorier forsøk på at påvise at mer liberalistisk økonomi med mindre styring er bedre. I alt er hans økonomiske teorier brukt for det de er verd i den liberalistiske ideologiens teneste for at la rike bli rikere og for økende forskjeller i sam-

funnet. Dette skal da ge en bedre drivkraft i samfunnet og øke produksjonen og merverdien. Bedre flyt og mindre hindring. Ikke minst skal muligheten til en privat formue være en stor drivkraft. Resultatet blir en røverøkonomi som befremjer personlig vinning framfor samfunnsnytte. Jeg husker og når jeg for første gang kom på at jeg i min hverdag selv var et "offer" for hans teorier. Det var i SJ.s Lokverkstedsområde i Hagalund utanfor Stockholm. Smien, i nærheten hvor jeg arbeidet, hade et utendørs lager for materialer på 12 m lengde. Plutseligt en dag så viste det seg at ca. 6 meter av jernet stakk inn i "Fastighetsförvaltningens" område. Dette skulle ikke bli en billig affære! Det viste seg så at det ble rimligere for lokverkstedet at kutte jernet på 6 meters lengder og så heller sveise dem sammen igjen hvis nødvendig, en at betale dyrt for leie av den vesle grusete gardstumpen som alikavel ikke bruktes til noe fornuftig. Så har det fortsatt og for hver trinn vi har merket av denne slags politikk har jeg sett Herr Friedmans ånd sakte sveve over grunnen (han døde for noen år siden).

Vi har merket oss utviklingen med og innen EU, Margaret Thatchers Storbritannia. Stålbadet i Chile, ja listen kan gjøres lang. Vi har ju og selv varit del i prosesser innen jernbanen hvor "flinke" nykursede sjefer innen eiendom gjerne vil vise at en heller lar lokaler stå tomme i årevis en at la en verkstedsavdelingen innen jernbanen få leie til en rimlig sum kroner. I Stavanger har vi flere eksempel på at en lar private firmer få lokaler gratis (på kjøpet)

en at verkstedet får leie for en rimlig sum. Ja, ja, en kan sukke tungt mange ganger.

Det er viktig at fagforeningen deltar som en kompetent del i de prosesser som former fremtiden. Vi skal heller ikke glemme at det til syvende og sist er i "spytspissens ende", at retten er. Retten til forandring, retten til at styre utviklingen, retten til et godt

politiske kompromi som Arbeidsmiljøloven er. Der står svart på hvitt hur styrkeforholdene er i det norske samfunn. Bak står makt, stor makt. Se der! Størst makt seirer alltid. Og overalt svever Milton Friedmans ånd, glem ikke det!

Tidene forandrer seg. Jeg vil avslutte med en liten fortelling som egentlig ikke har med Milton

Trondheim. Vi hadde fått tildelt "Fribilett Norden" og visede vennligst frem våre biletter til konduktøren straks etter avgang fra Oslo S. Dette var på den tiden da en konduktør var konduktør og ikke noe annet. Annen hver vogn var tillat for røykere og vi satt i "røyking forbudt". Det gjorde og en eldre dame som tross røykeforbudet halte frem en diger sigar. Jeg påpekte vennlig for damen at dette ju egentlig var en vogn hvor en skulle slippe å kjenne røykelukt (spesielt sigar!) Damen reiste seg opp og gikk beint til konduktøren som kom med STORE kliv frem til oss. Vi fikk klart beskjed at en virkelig ikke kommer med fribiletter fra Sverige og klager på norske passasjerer. "Da er det bare at gå av på neste stasjon" (trur det var på Otta, og der ville ikke vi bli etterlatte til almann hån og latter!)

Foto: Dag-Arne Johansen

liv. Vi er alle en del av en samfunnsutvikling som als ikke er "naturlig og ufravikelig" men et resultat av en meget gjennomtenkt strategi og nøyaktig skoleing, vars resultat kan ses i den

Friedman at gjøre (trur jeg) men er en liten tilbakeblikk med tanke på røykeloven. Det var så jeg tillsammans med en arbeidskamrat fra Hagalund, en gang i tidlig 80-tal gjorde en tågreise fra Oslo til

Dette gjorde stort inntrykk på to forskremte unge svensker på tur, som selvfølgelig kunne stille med en "lighter" Kan ikke huske at vi klaget mer underveis, i hvertfall ikke på det tåget!

Vennligst hilsen fra
Harald Christiernin
Avd 33 Stavanger

Flere på flytttefot

Hovedverneombud i Mantena Svein Kjåraas flytter inn i nye lokaler til høsten. Det samme gjør sosial kontaktmann Svein Rune Jacobsen og foreningas bibliotek. De nye lokalene blir i "Tåkeheimen", messaninen i vognverkstedet.

Alt av verneutstyr Kjåraas administrerer i dag, blir etter flyttinga å finne på Tåkeheimen.

Det blir en omfattende flytteprosess, ettersom bibliotekets rundt 6 000 bøker også skal flyttes.

seg godt til rette i Tåkeheimen.

For første gang i verkstedets historie har noen fått oppkalt lokaler etter seg som de selv skal flytte inn i.

CargoNet skal etter det vi vet inn i lokalene ved siden av foreningskontoret.

Etter alle solemerker vil hovedverneombudet finne

NSB sin eiendomsforvaltning i et nøtteskall

På Marienborg er vi hovedverksted for vedlikehold av dieselmateriell. Vi har derfor også lagerfunksjonen for diesel.
Men..

Jomar Kvitland,
leder
Statsbanenes
Verkstedforening,
Marienborg

I 2004 solgte NSB det gamle lagerbygget.

Foreninga på Marienborg var imot dette salget, og etter et par møter med de rød/grønne i Trondheim kommune stoppet de salget.

Etter ca tre måneder inngikk kommunen en avtale med ROM som sa at det skulle stå et nytt bygg som tilsvarte det behovet/produksjon vi hadde per 01.01.2004 før noe skulle flyttes ut av de lokalene vi har. Salget kunne da gjennomføres.

I ettertid har det vist seg at ROM ikke bare solgte det gamle lagerbygget, men også grunnen under det nye lagret vårt.

Eiendomsselskapet som eier denne grunnen, og som har tjent gode penger fra Mantena i seks år på å leie ut plassen som lagret står på, vil nå fjerne lageret vårt.

De skal visst bygge parkeringshus der.

Problemet nå er at ROM har ikke råd til å bygge nytt lager.

Foto: Jomar Kvitland

Det vil si, de har råd hvis Mantena betaler høyere husleie. Men det vil ikke Mantena, og det vil heller ikke NSB, da dette vil øke prisen på vedlikeholdet.

De pengene ROM tjente på dette salget ga de sikkert til NSB, som igjen ga pengene til staten som utbytte.

De pengene er borte, og nye penger for å bygge et nytt lager er det ingen som vil ut med.

Å rive dagens lagerhall, og å bygge den opp, blir dyrere en å bare bygge en ny. Dessuten har vi ikke plass til å sette opp den samme hallen.

Slik det ser ut i dag..:

ROM gir blaffen i avtalen med Trondheim kommune. Jernbaneverket, som i dag leier verkstedplass på Marienborg, må rive sin lagerhall, for det er den eneste plassen vi også kan bruke. Som igjen resulterer i at de sik-

kert må finne seg en ny plass å være på, som ikke er bare enkelt, og Mantena mister leieinntektene. Vi får i beste fall en plathall som er mye mindre en den vi har i dag.

Hvem skulle tro at alt dette er "samme firma", at NSB eier både ROM og Mantena?

At ROM er til for å forvalte "våre" eiendommer til det beste for Jernbane-Norge?

Er det slik jernbanen skal drives?

Er det rart at folk rister på hodet av NSB?

Er det rart at folk ikke synes NSB drives godt nok?

Er det rart at Statsbanenes Verkstedforening er skeptiske til ROM og bygging av nytt verksted på Marienborg?

Kantina og kantinedamene våres her på Grorud

Kantina med de blide kantinedamene våres fortjener så absolutt et innlegg i bladet Verkstedarbeider'n synes jeg.

Der de både koker og steker, friterer og griller, smører tusenvis med brødkiver og trakter kaffe i bøtter og spann fra morgen til kveld. Og skulle de få ei lita gløppe, så løper de ut i gangen og håver inn noe skikkelig med nikotin i full fart. Så er det inn igjen for å speile de siste eggene og smøre de siste brødkivene for denne gangen, og så trækker de i gang vaffelpressa for tiende gang denne dagen til de siste vaflene for å mate skrubbsultne jernbanefolk som stadig strømmer på.

Det finnes ikke noe verre enn skrubbsultne jernbanefolk altså, og de er ikke helt ufarlige heller når de er sultne, nei de er både fule, grinete og lunefulle når sulten gnager som

på det verste i tarmene, og det vet de av bitter erfaring disse kantinedamene.

Derfor har de funnet ut at det er bedre å være føre var enn etter snar, for da kan det være for sent, i hvert fall når det gjelder skrubbsultne jernbanefolk. For akkurat det er ikke noe å

Kantinedamene våre Annlaug Kristiansen og Anne Stang (th)

spøke med og spesielt ikke hvis det blir mange av de.

De opptrer gjerne i flokk slik som ulvene gjør, og det kan virke truende nok det, selv om de er snille og gode flokkdyr i seg selv disse ihuga jernbanefolka, og det finnes vel ikke noe

snillere og mer føyelig enn en mett jernbanemann!

Klokken elleve er deadline, da kommer de værende etter matlukta og bjeffer iltert foran disken og river og sliter i kjøttpålegget mens de knurrer og flekker tenner til hverandre, ja for nå er de virkelig skrubbsultne altså

(skjønner dere hva jeg mente med farlig og truende nå, eller?). Men disse to søte kantinedamene våres er like blide og service-minded som de alltid har vært, og serverer etter beste evne. De sultne jernbanefolka slafser og jafser grådig i seg av stedets gode retter, slikker seg rundt munnen og raper høyt og tydelig slik at nå kan alle høre at nå er de mette og takker for maten med et høyt bjeff, ja for de fortjener i det minste en takk disse

trofaste damer som lager masse god mat og serverer oss hver eneste dag. Så takk skal dere ha damer!

På vegne av de skrubbsultne fra Grorud verksted Svein Asgrimplass

Godis i løs vekt

En dag jeg kom på jobben fikk jeg en svart firkanta eske i hånda av avdelingslederen min. Jeg bukket, takket og fikk ønske om god sommer. Oppi esken lå det et kort. Og under der, inni noe pappgreier fant jeg en rund dings. Jeg kikka på den, og så med en gang at denne gikk fort. Skalaen for hastighetsnåla lyste mot meg. Ah, tenkte jeg, dette blir moro. Jeg snudde den rundt et par ganger, men fant ikke noe deksel til batterier, så jeg slo meg til ro med det. Resten av dagen hadde jeg problemer med å få tida til å gå. Jeg ville jo hjem og prøve greia.

Etter først å ha informert om at jeg avlyste middagen, i beste fall utsette

den, la jeg den runde dingsen på bordet, holdt hardt, ganske hardt egentlig, for snora var ganske hard. Så dro jeg. Først en gang. Det skjedde ingen ting. Jeg dro en gang til. Det skjedde fortsatt ingen ting. Jeg holdt enda hardere, riktig klemte saken ned i bordplata og dro en tredje gang, men nei. Den ville ikke starte. Jeg søkte på nettet for hjelp. Leita på noen hundre nettsider, og fant til slutt en bedriftsside der du fikk hjelp med det meste. Jeg ringte dit. Den starter ikke sa jeg, og jeg mener bestemt at jeg sa det ganske tydelig. Den hva for noe? sa dama. Den starter ikke, gjentok jeg. Om mulig enda tydeligere. Nei vel, sa neket. Hva er det du snakker om?

Er det ikke her jeg kan få hjelp til oppstart da? sa jeg.

Det ble stille. Noen sekunder. Så spurte hun forsiktig hvem jeg var, og hva jeg egentlig ville.

Det var da det låste seg helt. Det rakkna. Jeg hadde ikke ord for hva jeg følte. Her hadde noen snille mennesker et oppriktig ønske om å gi meg en god sommer med et fartsfylt vidunder, og så starter det hele med at den ikke starter. Forstår du det? Nei, det gjorde hun ikke. Hun forsto ikke det. Det var sånn jeg oppfattet det. Hun forsto ikke en dritt. Er det mulig?

Jeg var i ferd med å løse problemet på eget vis. Hadde akkurat bøyd meg ned i verktøykassa da broren min dukka opp. Hva har du der, spurte han? Den starter ikke, sa jeg. Bare ta den!

Åh, så fint, broren min. Denne kan vi ha i stallen og veie høyballer med...

Dag-Arne Johansen

B

PORTO BETALT
PORT PAYÉ
NORGE

Returadresse

Statsbanenes Verkstedarbeiderforening
Mantena AS Grorud
Eilert Smiths vei 1
0975 Oslo
Tel.: 24 08 60 68 Fax: 24 08 60 48
www.verkstedarbeideren.no

TAKKEANNONSER

Mange takk til arbeidskamerater, Verkstedarbeiderforeningen og administrasjonen ved verkstedet Grorud, for all oppmerksomhet i anledning min avgang.

Med vennlig hilsen
Jon Johnsrud, hjulavdelingen

Kjære alle sammen!

Jeg takker for all oppmerksomhet i forbindelse med min avgang og samarbeidet som har vært. Jeg takker for blomster, gaver og fine taler. Og jeg ønsker dere fine år framover i Mantena. Jeg selv ser fram til fine år som pensjonist.

Med hilsen fra Unni Finstad

Takk for oppmerksomheten ved min 80-årsdag.

Hilsen Oddvar Dybdahl

Til Verkstedarbeiderforeningen.

Takk for oppmerksomheten på min 70-årsdag.

Hilsen Bjørn Næss

Hjertelig takk for all oppmerksomhet i forbindelse med min avgang til AFP.

Hilsen Asle Haugli

Tusen takk til Mantena Grorud, Industrivern og Serviceavdelingen for oppmerksomheten ved min 50-årsdag 14.05.10.

Hilsen Bjørn Hansen

Takk for oppmerksomheten på min 60-årsdag.

Roger Haug

Tusen takk for de fine blomstene jeg fikk på min 75-årsdag

Hilsen Arvid Martinsen

Vi har fått nytt nummer til tlf. og faks

Telefon: 24 08 60 68

Faks: 24 08 60 48

Vi ønsker alle våre

Foto: Ove Hansen

medlemmer en riktig god sommer!

Ønsker du å sette inn takkeannonse? Ring foreningskontoret på tlf. 240 86068. Eller send oss et kort. Annonsen koster ingen ting.